

GAZETA TRANSILVANIEI
 Tipografia:
 Brasov, printura mare nr. 30
 adăpostită într-o casă
 deosebită. Recomandată la
 treimii!
 Biroul de caieturi:
 Brasov, printura mare nr. 30
 recomandată la caieturi și
 caieturi de la Viena
 (Casa Muzeu), Maria Schalch, Sibiu
 (București); M. Dukas, A. Oprea, J. P. Po-
 loga; în București: A. V. Schi-
 lager, Anton Meier, Edeleit, Bernau;
 în Frankfurt: G. L. Donath, în Han-
 burg: A. Steiner.
 Prețul însemnatelor: o carte
 recomandată pe o coloană 9 le-
 ri 60 st. număr pentru o pri-
 vilecare. Publicările mai deasă
 după tarifele găzduite.
 Recenzie pe pagina III-a
 costă 10 leiri v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LV.

Nr. 7.

Brașov, Sâmbătă, 11 (23) Ianuarie

1892.

Brașov, 10 Ianuarie 1892.

Crescerea, ce se dă tinerimei clericale în seminariile ungurescă romano-catolice, ne privesce de aproape și pe noi, deorece scimă că o parte însemnată din tinerimea română greco-catolică, ce se prepară pentru cariera preoțescă, își face studiul în aceste seminare.

Nu ne-am bucurat nici-o dată de acestu sistem de educație a clericilor români uniti, căci locul potrivit pentru crescerea unui cleru național, aşa precum receru indigintele bisericei noastre românescă, e lucru firesc, că nu în institute străine se poate afla.

Am fostu silici însă să fim cu considerare la împrejurări. Sciamă, că în diecesa română unită a Oradiei-mari și în cea a Lugosului nu există seminare clericale românescă și astfelui aceste diecese s-au văzut necesitatea a recurge la seminariile străine. Chiar și diecesa Gherlei și a Blașului, cari își au seminariile lor proprii, obiceiul său din timpuri vechi să trimită căte-unu număr mai micu de tineri prin anumite institute străine romano-catolice cu scopul de a-și însuși, cum se dice, o educație „superioră“ pentru cariera preoțescă.

Pote că în timpurile mai dinainte praxa acesta să fi fostu mai inofensivă pentru caracterul național al bisericei românescă unite și de aceea ea a putut trece fără a fi deșteptată îngrijirii mai seriose în inimile românescă.

Astăzi însă lucrurile s-au schimbat. Seminariile clericale romano-catolice dela noi vedem, că au inceputu să devină totu atâtatea pepiniere de maghiarizare din cele mai periculoase. Crescerea, ce se dă în ele tinerimei noastre, este pentru individualitatea ei națională unu adeverat venin. Doavă monstruositatele, ce se propună în seminarul catolic din Oradea-mare, unde — după cum ni-să raportată dilele trecute — tinerii români prin doctrinele cele mai infame se prepară în mod direct pentru distrugerea caracterului bisericei lor naționale.

Nică nu avem lipsă de-a ne provoca la casuri speciale, căci fanatismul de rassă și netoleranța națională, ce a inceputu a caracteriza pe archiereii catolici, ca pentru pildă episcopul Schlauch și semenii săi, ne este de ajunsu spre a cunoaște pe deplin și spiritul, ce pote să domnească în seminariile de sub conducerea lor.

E lucru firesc, că în față a-cestoru imprejurări, crescerea clericilor români uniti în seminariile ungurescă romano-catolice nu numai, că nu poate fi spre folosul bisericei românescă, ci e chiar unu pericol pentru caracterul ei național. Si acestu pericolu e cu atât mai mare, fiindcă pentru crescerea în aceste seminare străine se alegă adeseori unii dintre tinerii noștri cei mai capabili, cari mai târdi reîntorcându-se în cleru, ocupă locuri de frunte și

devină conducători ai destinelor bisericei românescă unite.

Déca din nenorocire acești tineri și-au mai făcutu și păna aci studiul în institute străine, cum se întemplieră de multe ori, atunci ce speranțe mai putemă avea dela asemenei tineri deveniți conducători?

Spiritul, ce-l aducă acești tineri de prin seminariile străine, a și inceputu, mai alesu în timpul din urmă, să se simtă încolo; elu este unu spiritu cu totalu străinu de spiritul bisericei noastre strămoșesci și nu e de natură a ne face nică o bucurie.

Aci zace pericolul, aci este punctul de căpetenia, asupra căruia trebuie să ne întorcem cu îngrijire privire noastră. Trebuie să ne preocupe mai multu ca or ce crescerea fitorilor conducători ai bisericei noastre și, înainte de-a întemeia fondătună pentru ușurarea sorții clerului, trebuie să ne îngrijimă de crescerea românescă a crescențelor aces- tuia, căci prima condiție pentru conducerea unei biserice naționale, este crescerea conducătorilor săi în spiritu naționalu.

Conferența națională generală a alegătorilor români din Transilvania și Ungaria.
(Telegramă part. a „Gaz. Trans“).

Sibiu, 22 Ianuarie. Se cetescu 70 telegramme de felicitare. Urmăză apoi raportul comisiunei. Lucaciu cetece proiectul de rezoluție, care exprimă nemulțumirea Românilor față cu sistemul actual; accentuă susținerea programului din 1881. Se decrétează față cu alegătorile viitoră passivitate generală absolută pentru România din Transilvania și Ungaria.

Conferența susține conclusele trecute privitor la memorandu și decide asternerea lui la corona fără amânare.

Sau alesu în comitetul central următorii: I. Rațiu, Popu de Băsesci, Albini, Coroianu, Lucaciu, E. Brote, Barceanu, Mihali, Ignatii, Filipu, Vasile Rațiu, Ciato, Barbu, Triponu, Cristea, Nichita, Gavrila Manu, Comșia, Aurel Suciu, Veliciu, Gavrila Lazaru, I. Mera, Domide, Aurel Popoviciu, Patița.

Președintele Rațiu închide adunarea la 10 ore a. m.

CRONICA POLITICĂ.

— 10 (22) Ianuarie.

Din Belgradu sosesci sciri despre nisice frâmentări ce au inceputu a se produce în sinul partidului radical, dela putere și cari amenință d'avea urmări seriose. Vi diskuții s'au produs la clubul radical asupra proiectului guvernului care măresce cu 20 la sută impositul fonciar, apoi asupra intrării în clubu a lui Ranko Taisici, șeful disidenților, și asupra rehabilitării condamnatului Draghișa Stanoievici; D. Katici, președintele scupștinei e amenințat să părăsească clubul, déca reabilitarea nu este admisă. Clubul liberalu a decisu să interpeleză guvernul la scupștină în pri-

vință espulșări reginei Natalia. Se asigură, că d. Pasici vrea să facă o cesiunie de cabinet din reabilitarea condamnatului Draghișa Stanoievici, care a și fostu obiectul unei vii diskuții la clubul radicalu și care a fostu sprijinită cu energie de președintele scupștinei d. Katici. Marti trecută 20 de deputați radicali au cerutu ca ministrul Praportovici, care este liberalu, să iasă din clubul radicalu.

*

O telegramă din Parisu aduce scirea despre manifestațion de simpatie rusofranceze. Sub conducerea generalului Brange a mersu dilele acestea la Petersburg o comisiune de oficeri francezi cu scopul de a face studii militare. Din incidentul acesta oficerii francezi au vizitat casarma primei garde artilerie unde corpul oficerescu a datu unu dejun. Generelul Bange a tinutu unu toastu pentru casa domnitoru rusesc. După fiă-care toastu s'a cântat marseillaise și imnul rusescu. Oficerul rusu Hipping a ridicat unu toastu pentru raporturile amicale a celor două națiuni, ér unu altu oficeru pentru artilleria franceză, care în fiă-care anu trimite felicitări de anul nou artilleriei russescu. Entuziasmul era mare atât la oficerii francezi, căci și la cei russescu.

Se telegrafează din Constantinopolu, că în Persia a isbuințu o revoluție în provincia Canava. Revoluționarii au omorât pe guvernatoru, ér garnisona locală au măcelărîto. Pe părții s'au afișat proclamațion în cari populaționea e invitată să se retragă spre Teheran, ca să ucidă pe marii viziru, fiindcă protejază pe „necredincioși“. Șahul a trimisu armată in contra răsculătorilor.

Din conferențele cluburilor noastre electorale.

Alegătorii români din cercul Tășnadului (Sălagiu), în conferență tinută în 3 (14) Ian. la Tășnadu, fiindu de față unu număr frumosu de alegători, și-au constituit clubul electoralu, alegându-se președinte d-lu G. Filepă advocațu, ér de notar Vasiliu Mureșianu și Georgiu Stanciu, ambii preoți.

Ca delegați pentru conferența generală a fostu aleși Andrei Cosma și Vasiliu Pătcașiu, preot.

*

Alegătorii români din cercul electoralu alu Șimleului, într'unu număr foarte respectabilu, atât din partea inteligenței, căci și din partea poporului de rându, intrunindu-se la 11 l. c. la Șimleu în localitatea d-lui advocațu Simionu Orosu, carele, ca președinte alu acestui cercu electoralu, spunându celor adunați în cuvinte elese scopul convocării acestei conferințe, ii rögă, că constituindu-se să-și aléga unu președinte pentru conducerea acestei confereante, precum și unu notar, care va avea fi totodată și notarul alu clubului. — Adunarea in unanimitate alege de președinte pe Rvds. d-nu Alimpie Barboloviciu, vicarul alu Silvaniei, ér de notar pe d-lu Ioanu P. Lazaru comptabilul bancei „Silvania.“

După constituirea conferenței, d-lu S. Orosu dicându, că este multu ocupat, rögă pe cei de față, că în locul d-sale să aléga altu președinte alu acestui clubu. Adunarea însă ilu rögă, a mai purta

* Pe care a să în fiă-care di
 abordarea pentru Austria-Ungaria
 Pe unu anu 12 fl., pe doi luni
 6 fl., Pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate
 Pe unu anu 40 franci, pe săse
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se prenumă la totu oficiale
 poștală întră și din afară
 și la dd. colectori.
 Abordarea pentru Brașovu:
 La administrare, piață mare
 Nr. 30, etajul I. Pe unu anu
 10 fl., pe săse luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 fl. Cu dusul în
 casă: Pe unu anu 12 fl., pe
 săse luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.,
 cu exemplar 5 fl. v. a. să
 16 bani.
 Atâtă abordarea este să
 inserționile suntă și se plăti
 înainte.

acăstă sarcină și mai departe, aclamându-lu din nou de președinte.

După vorbiră insuflite din partea d-loră Alimpie Barboloviciu, Ioanu Serbu, Simeonu Orosu și Vasile Cristea, conferența alege ca delegați ai acestui cerești la conferința generală din Sibiu pe d-nii: Simionu Orosu, advocațu în Șimleu și Ioanu Serbu, protopopu în Sibiu.

In fine cei prezenti, în cîntece naționale de entuziasmă s'au depărtat, promițându fiă-care a ținé în vedere conclusele conferenței dela Sibiu, față de alegătorile in pragul căror ne aflăm.

Unu alegătoru.

*

Din cercul Zărnesti, Ianuarie 1892.

In 2 (14) Ianuarie s'a întrunită conferența alegătorilor români din cercul Branului. Din vre-o 260 alegători, abia s'au întrunită vre-o 30—40. Atâtă desinteresare față de causele naționale, ca în cercul nostru, mai rară poti găsi deși din darul lui Dumnezeu dispunemă în deajunsu de bărbăți inteligenți.

Ar trebui mai multă tragere de inimă și mai puțină egoismă, său cu alte cuvinte, abnegarea față cu interesele noastre naționale să fi mai pronunțată. Letargia, în care ne-am aruncat de vre-o cățiva ani începere, ne stigmatizează cam odiosă față de trecutul nostru, care avea unu timbru mai românescu. Ar fi multe de șisă, căci cu durere trebuie să recunoscem, că de multe ori ne-am subscrisu noi înși-ne sentința odiosă prin purtarea noastră, arătându-ne căci de puțină ne scimă valora individualitatea noastră națională.

Bătătoru la ochi ni-să părutu, că comunele Brănești nu și-au trimisu de căci vre-o 2—3 reprezentanți. De ce?

Insă pe căci au fostu de puțini, pe atâtă mai mare a fostu insuflarea. Alegătorii in unanimitate, inflăcărăți adenții ai programei naționale, promiseră a fi necondiționată solidar cu toțe hotărîrile conferenței.

Reconstruindu-se nouă clubu, s'a alesu președinte alu acestui cercu electoralu P. O. D-nu Traianu Mețianu; secretarul d-lu Georgiu S. Tomșă, ér membru in comitetu d-nii: Ioanu Danu, Iancu Mețianu, Bartolomeu Bude, Ilariu Plotogea și N. Garouu adv.

Dee Dumnezeu, ca măcaru în viitor să putem dovedi o acțiune mai solidară și mai insuflată pentru causa română!

X.

*

Din cercul Mărgitei, Ian. 1892.

In cercul Mărgitei, României s'au întrunită in conferență la 15 Ianuarie in Mărgite.

Conferența s'a tinută sub presidiul d-lui parochu Lazaru Iernea; vice-președinte: I. Tîrnovanu, ér notarul Petru Hetco.

Sau alesu delegați pentru conferența generală d-nii: Ioanu Tîrnovanu, parochu în Sân-Lazaru și Iuliu Filimonu parochu în Cianaloșu.

Observă, că la acăstă conferență din Orade n'a venită nimănii, chiar și convocatorul conferenței a lipsită.

Ar fi de dorită, în adevărtă, ca conducătorii români din acestu cercu să a-rate mai multă interesu și mai multă zelă față cu asemenei cause...

Unu alegătoru.

Inainte de alegeri.

Rodna veche, 19 Ianuarie n. 1892.

Domnule Redactoru! Așăi trebui să petrecă aci câteva ceasuri. Intrebându de nouă, mi-să spusă, că așăi totă alegeriori de deputați suntă băi, că i-a tracătă așăi noptea Artur Jelinek, deputatul jidilorii ăstui cercu, care sosi eri după amiașii cu mare tămbălău, și care făcău visite Ungurilor, Românilor, Armenilor și Jidilorii alegtori, invitându-i pe de sără la „aldămașu”. Mi-să spusă, că s-au ospătată totă noaptea vre-o 60 de persoane, cu muzică, pe spesele statului.

Ajăta spre orientare. Mai în detail cred, că va raporta corespondentul d-vostră de aci, de nu cumva dörme și elu dusă, cu capul sub elu, după tracta domnescă de așăi nopte.

Eu nu am vreme să stau după informațiuni, ci plecă cu dorul, că la sosirea mea acasă să aflu raportul detailat în scumpa „Gazetă”, despre ținuta Românilor din Rodna, despre care, cum am mai disu, mi-să spusă, că au fraternisată astăi nopte cu Armenii, Jidii și Ungurii.

Călătorul.

SCIRILE DILEI.

— 10 (22 Ianuarie.

Maghiarisarea armatei. Foaia „Sonn- und Montagszeitung” publică o ordinație a ministrului comună de răsboiu, în care se dice, că în urma desbaterilor din delegațiunile maghiare trecute, se decretă că totă elevii dela școalele militare reale inferioare din Güns, Eisenstadt și Cașovia, precum și cei dela școalele de cadetă din Budapest, Sibiu, Pojun și Timișoara sunt obligați a învăța limba maghiară ca obiectă obligatoriu, fără excepție. — Așadar maghiarisarea a intrat și în armată. Seimă, că păna acum elevilor dela școalele militare le sta în libera voia de a-și alege ori ce altă limbă din monarchia pe lângă limbă germană. Noua ordinație însă impiedică aceasta și face silă, cu limbă maghiară, elevilor. Bre, bre, departe oducă guvernării noștri maghiari cu limbă lor!

Incă o crimă comisă la Ciangăi. Din Săcele ni-se scrie: In noptea spre 6 Ianuarie c. unu român din Satulungul Săcelorii reîntorcându-se din România acasă, la soția și copiii săi, când era mai aproape de casă, în mijlocul satului și pe o stradă principală a fostă atăcată de vre-o cincă Ciangăi, pretenți omeni de frunte, ba unii și membri in comitetul communal. Aceştia l-au jefuită pe bietul Român, luându-i desagii și unu napoleonid'or, apoi l-au tărită cu ei, l-au trântit și bătut sdravěn. În aceeași noptea făptitorii au fostă prinși și a două di au fostă puși „spre păstrare” la judecătoria cercuală din Satulung. Doi dintre acești faimoși Ciangăi, la întrevinerea unor domni din Satulung, au fostă eliberări de grabă. Unul însă dintre cei trei rămași în închisore, anume Gaudi Peter în 8 l. c. s'a spădurătă cu curăua dela ciocrică de ferăsta temniței. Astfel acum alu doilea Ciangău s'a spădurătă aici pentru fapte criminale, comise față de Români. — Avisă d-lor dela Kultur-Egylet! Ora pentru acești doi mai ridică-voră vre-o mătăhală în Săcele? marcară astfel de omeni n'ar trebui eliberări.

**

Boboteza in Bucuresci. In 6 Ianuarie diua Sf. Bobotez, s'a oficiată, ca în toți anii, serviciul religios sub presedinta I. P. S. S. Metropolitului primăt. Au asistată toți d-nii miniștri, corpul diplomatic, d-nii miniștri străini, autoritățile civile și militare. După serviciul religios, trupele au trecută în defilare înaintea d-lui ministru de răsboiu.

**

Apărarea Dunării. „Magyar Hirlap” primește din Viena scirea, că la ordi-

nul ministrului de răsboiu, unu șefu al statului major și unu directoru specialistă au făcută reviste la hotările sudostice ale imperiului, cu scopă de a pute stabilii măsurile de lipsă pentru apărarea Dunării la casă când Rusia ar atăca Austro-Ungaria de către Dunăre. Ofițerii incredințăți au făcută deja raporturile asupra studieră făcute.

** Mersul trenului Express-Orientă, va fi modificată cu diua de 1 Martie n. c., așăi distanța dela Paris la Constantinopol se va percurge într'unu timpă cu multă mai scurtă ca păna acum.

** Camera deputaților in Viena a primită în ședința de alătări tratatele comerciale cu 254 de voturi contra 42.

** Fometea in Rusia. Organisarea refectorelor gratuite in Rusia, multă timpă cuprinse numai in guvernamentul Riazan, unde locuiesc contele Leon Tolstoi, se intinde puțină căte puțină și dă pretutindeni rezultate satisfăcătoare. La Onfa, Crucea-roșie hrănescă dilnicu 1400 persoane. La Alatyr s'a instalat unu refector, care va fi aprovisionată de comitetul moscovită presidată de marele duce Sergiu Alexandrovici. La Tsaritzu, luteranii au fondată unu refector pentru 100 persoane ceea ce face 1000 de persoane ajutate in acăstă localitate. Colonia protestantă stabilită in imprejurimile Saratowului a primită visita delegaților societăților de binefacere engleze, însărcinate d'a împărti primele ajutări și d'a organiza unu serviciu de asistență pentru totă timpulă cătă va dura crisa.

** Poporație Franciei. „Journal officiel”, publică rezultatul numărării poporației din Franța in anul 1891. Poporație totală este de 38,343,192 locuitori, deci cu 124,289 mai multă ca in 1886. Din această suntă străini 1,101,798, mai puțină cu 13,416 ca in 1886. Numărul locuitorilor din Algeria, departamentele: Alger, Oran, Constanța este de 4,124,732.

** Eruptione a Vesuviu. Din Roma se scrie, că în timpul din urmă s'a vădută curgându din Vesuvu, masse de lavă către localitatea Atrio Cavallo.

** „Societatea de lectură” a studenților români din Brașov învită la ședință publică, ce se va ține Duminecă in 12 Ianuarie st. v. in sala cea mare a gimnaziului. Începutul la orele 2^{1/2} precisă. Ofertele marinimoase se voră chita pe cale publică.

Programa: 1) Cuvântul de deschidere; 2) G. Dima: Intre pătra Detunata, esecutată de corul societății; 3) Shakespeare: Iuliu Cesar, actul III. scena II., declamată de O. Bejil (Brutus), I. Bordea (Antonius), I. Iónoviciu, O. Vasu, P. Givulescu și C. Dure (cetățenii); 4) Förster: Ce dulce (valsă), esecutată de orchestra societății; 5) Haiducii, disertație de T. Eremia; 6) Humpel: Noru, de vijeliu, solo, baritonu, cântău de C. Comanescu; 7) D. T. Speranță: Jidanul călare, declamată de Iord. Popoviciu; 8) G. Dinicu: Sârba popilor, esecutată de orchestra societății.

** Cutremură de pămînt. Se scrie din Vasvár (Ungaria), că în 19 Ianuarie noptea s'a simțită acolo cutremură de pămîntă însoțită de o detunătură. Pagubele nu suntă mari și nu s'a dărmată decâtă două cuptore.

** Dimisiunea cardinalului Rampolla. Se scrie, că cardinalul Rampolla a rugată pe Papa, ca considerându-i bătrânețele și băla de care suferă, să-l demisioneze din postul de secretar papal. Papa încă nu i-a primită dimisia.

** Unu mare incendiu a izbucnită alătări la Roma pe piața Spaniei. Pagu-

bele se urcă la 2 milioane. Victime nu suntă.

** Logodnă. Suntemu informață, că d-l Ioanu Anușca, profesor la liceul din Călărași, și-a incredințată de fitore soția pe d-sora Letitia E. Moldovanu din Blașiu. Sincerile năstre felicitări!

Din congregaționea comitatului Carașu-Severinu.

Carașu-Severinu, Ianuarie 1892.

Congregaționea estraordinară a comitetului Carașu-Severinu, ținută in 15 Ianuarie n. a devenită interesantă prin cuvântul resolută alu membrului Coriolanu Brediceanu, desvoltată după cetera rescriptului prea înaltă prin carele dieta nouă e convocată pe 18 Februarie a. c. Etă vorbirea d-lui Brediceanu:

Rescriptul preagrătișosu alu Majestăței Sale, prin care se convocă dieta nouă și se provoă guvernul a dispune alegorile generale, îlă primimă cu celu mai profundă simțemantă de lealitate, căci nu pote fi în viță constituțională mai sublimă, mai înaltătoru actă, decătă când unu factoru alu legislaționei, Monarchul, învită poporulă a-și alege reprezentanță în legislaționea țerei. E mai presuș de totă indoiela, că Majestatea Sa vosește a cunoște adevărata voință a poporului, éră poporulă numai aşă își pote manifesta voința sa adevără, déca alegorile suntă libere.

Esperiența din trecută însă ne învață, că poporulă prin nenumărate mijloace nelegale, a fostă oprită a alege liberă. S'a scirică lipsele fiă-căruia și cu favoruri, cu intimidări au fostă siliți a se abate dela voință loră liberă, éră cei neînfricăti au fostă induși într'o listă a proscrisilor și persecuții neîntreruptă.

Cele mai juste plânsori in contra abusurilor dela însuși actulă de alegere au fostă respinse sub cele mai volnice proteste.

Astă modu nu va afia Majestatea Sa voință adevără a poporului.

Și de presentă poporulă nu cutază a se mișca de frica puterii statului — dăr fișpanulă chiamă fibirii, face cu ei candidări (pentru Caransebes), funcționarii alergă în tōte părțile și acestea suntă simptome, că și de astădată alegorile se voră efectui sub presiunea ilegală a puterii de stată.

Astă modu dorulă Majestății Sale și a patriei, de a vedé în legislațione pe adevărăii reprezentanță ai poporului, nu se va împlini, ce nu pote fi demnă nici pentru cei aleși, căci nechiamăti suntă cei ce nu suntă efusulă voinței libere a poporului, manifestate in libere alegorile.

Vouă deci, în a cărora mănuă s'a pusă puterea de a conduce alegorile, — Ilustrații Sale D-lui fișpanu, d-lui viceșpanu, fibirilor și tuturor ampliaților administrativi și de stată, — Vă sună cuvântul preagrătișosului Monarchu, că să faceți, ca alegorile să fie libere și resultatul loră adevărata expresiune a poporului.

Chiar guvernulă țerei a recunoscută, că pe lângă abusurile din trecută, nu există manifestare liberă a voinței poporului, de aceea a presentată dietei proiectul de lege pentru jurisdicționea Curiei in meritul actelor de alegere, in care au fostă înșirate, ca casuri de anulare a alegorilor, mai tōte abusurile comise păna acum publice.

Dér și acestă proiectul de lege a rămasă neîncheiată, prin urmare nici în pracea din trecută, nici în ținuta guvernului in presentă nu avemă nici o garanție, că alegorile voră fi libere, éră la tentaționi, demoralisari și persecuționi a espune poporul, nu ne értă conștiință.

Nu punetă însă conștiința drepturilor năstre și răbdarea poporului, neîntreruptă la probă, ci faceți precum cuvântul preagrătișosului nostru Monarch așteptă, precum adevărulă patriotismu vă dictă; altcum cu inima adâncă întris-

tă trebue să declarămă, că ni-se fac imposibilă a păsi la urna alegerei, precum suntemu poftiți de Majestatea Sa.

Cu acestea terminându d-l Brediceanu, se ridică fișpanul și dice, că nu e nici locul, nici timpul de gravamine politice; cine va fi vătămată cu ceva, protesteze.

D-l C. Brediceanu luă din nou cuvântul și arăta unguresc pe largă, că e tocmai locul și timpul a dovedi tărei lumei și Monarchului, că nu se iau în socotință drepturile poporului și voința legii, ca alegorile să fie libere.

Scandalu mare în camera francăsă.

In ședința dela 19 Ianuarie n. c. a camerei francese s'a întemplată unu mare scandalu, care după telegramele sosite din Parisu s'a petrecută astfelui:

Deputații boulangisti Lejenne și Laur au anunțat, că voră face interpellare in afacerea invinuirilor îndreptate in contra ministrului Constans. Se născu de-aici o discuție viuă. Unii susțineau, că déca ministru președinte respinge discuționea, atunci mai mulți deputați potu să céră trecerea la ordinea dilei. Deputatul Laur protesteză in contra acestei teorii, dicându: Déca veți vota acesta, atunci acoperiți pe ministrul Constans, care încă de multă e interferată de opinionea publică.

Ministrul Constans se repede atunci indignată spre tribuna vorbitorului și trase deputatului Laur două pălmuri răsunătoare. Laur voi să-i dea și elu, dăr servitorii și deputații interveniră. Stânga aplaudă, președintele suspendă imediată ședința. Deputatul Laur părăsi sala intre fluerături și strigăte batjocuritoré.

Deputații au rămasă in sală lărmindu. Republicanul Delpeche trase o pală deputatului boulangistă Castelnau.

In culvarele camerei se iviră scene turbulente. Delpeche schimbă vorbe vehementă cu martorii deputatului Castellani, așă încătă după ce se duelă cu Castellain, se duelă și cu secundanții acestuia. Unu diaristă pălmui pe deputatul boulangistă Boudeau.

Camera esamină faptul acesta și declară, că ordinea afacerilor nu pote fi aplicată asupra lui Constans, care este senator. Constans, când a intrat in sală, a fostă primită cu aplause. Elu își ceră scuse. Moțiunea s'a primită cu 438 voturi contra 44.

Discursul deputatului Dr. Turcanu

rostită in ședința dela 17 Decembrie 1891 in dieta austriacă.*

Nu potu înțelege nici aceea, ce felu de cercetări au putută fi anume acele, pe baza cărora dl. ministru crede, că de abia se pote conta, ca numărul fetelor, cari se găsescă astădi in școală superioară orășenescă, să se înmulțească considerabilă prin o afișență dela țera. Eu din potrivă potu să-mi esprimu cu totă liniste asigurarea, că atunci, când in Cernăuți se va înființa școală superioară de fete proiectată, in care, după planul de invățămănt, presentată deja ministerului de către Consistoru, instrucționea se va face in amândouă limbi ale țeri, — atunci, dică, în desuarea elevelor dela țera la acestă institută de crescere dorită de totă și corăspunzătoru esigențelor confesionale și naționale are să fie de sigură aşa de mare, că s'ar pute nasce încă și necesitatea, de-a reduce primirea elevelor la unu număr corăspunzătoru cu localitățile lui, aşă că pote multe eleve, ce voră să se inscrie mai tardiu au să fie refuse din cauza localităților insuficiente. Căci, d-nii mei, déca se are în vedere, că preoțimea gr. or. din Bucovina e căsătorită și de multe ori împovorată cu familiă numărătoare, aşă că mulți dintre cei 400 preoți mireni, potu să se prezente, cete patru, cinci, chiar și se fețe capabile de cultivare, că mai de parte învățătorii, cari aparțină in partea cea mai mare confesiuni gr. or. și naționalității române, său rutene, apoi funcționarii, boerimea, advocații și alte pătură sociale mai înalte și mijlociă suntă avizate la acestă sigură institută de crescere corăspunzătoru cerințelor loră confesionale și naționale, — nu ar avea să mai încapă nici o indoiela, că numărul

*) Urmare din nr. 3 alu „Gaz. Trans.”

lui elevelor, ce frecuentează acum școalele de fete comunale se va înmulți la acestu institut de crescere în modu considerabil și că, de că înaltul guvernă se gândește serios la cultivarea intelectuală mai înaltă a tinerimii de secuți femeiescă din Bucovina, conducerea de instrucție nu va refuza a fi în contă și de pretențiile credincioșilor greco-orientali de naționalitate ruteană.

Trecându la ală doilea punct, trebuie să declar că, pentru fie-cine, care cunosc raporturile de locuințe din Cernăuți, trebuie să fiă straniă observarea d-lui ministru, dicându (cetesce): "Că ar fi peste puțină, de a fi într-o școală cele 138 elevi de religiune greco-orientală din caușă, că raporturile de locuință ale părinților acestor fete nu ar permite așa ceva!"

Domnilor! Dică raporturile de locuință din Cernăuți permită, ca 600, 700 și 800 de elevi să fiă într-unu gimnaziu, 500—600 elevi într-o școală reală superioră și mai multe sute de elevi într-o școală comunală de șase clase, de sigură nu mai poate încăpe înăoielă, că și cele 138 elevi, cari aru cerceta școala de fete, chiar și în casul, că numărul lor să urce la 300 său 400, nu ar ajunge de loc în perplesitate din caușă raporturilor de locuințe. Cu atât mai puțină poate să fiă îndreptățita grija exprimată de d-lui ministru, că la o urcare a frecuentei dela țără a școalei proiectate de aceea nu se va putea conta, pentru că deoarece cheltuielile pentru întreținerea fetelor în Cernăuți ar fi prea mari și de altă parte pentru că există greutăți însemnante în ce privește plasarea fetelor de acăstă etate în familiile biziute din capitala țării.

Domnilor! Dică se ia în considerare, că pe lângă trebuința pretutindenea adâncă simță a populației greco-orientale pentru cultivarea intelectuală mai înaltă a tinerimii sale, pe lângă lipsa actuală a unui institut de crescere corespunzător cu acăstă trebuință, cei mai mulți preoți, învățători, funcționari și alte stări mai înalte și cultivate dela țără, spre a face cu putință o educație mai înaltă a fetelor lor, sunt nevoie și în caele loră învățători proprii și guvernante cu cheltuieli enorme, ori și trimite ficele în convictele din Ardeal și din România, — infinitându-se institutul de crescere proiectat în Cernăuți, cheltuielile pentru întreținerea fetelor loră desigură se vor reduce, necum să se sporesc; de altă parte ar fi unu testimoniu rușinător și pentru locuitorii capitalei țării, dică să arătă, că de abia ar fi cu putință a plasa liniiștită în acestu oraș cu o populație de 55 mii locuitori 300 său chiar 400 de fete pela familii biziute.

Celu puțină eu, care cunoște raporturile familiare și de moralitate în Cernăuți, trebuie să protestez că totă hotărîrea în contra unei asemenea presupunerii și să afirmă cu bizință, că în Cernăuți, unde afară de multe soții cinstite de preoți, de funcționari și de burghezi, apoi de învățători și de soții acestora, trăesc prete 50 de preotese văduve, cari prin întreținerea și crescererea elevilor încredință loră și-ară imbinăță esistență, în Cernăuți dică, e cu multă mai ușoră a plasa unu număr mai mare de fete mari și de eleve în familiile biziute, decât într-unu oraș mare, ca Viena. Dică de cea mai mare importanță și de cără înaltă casă se prezintă din capul locului ca însecutabilă, înlegătă declarăție, că pentru infinitarea unui institut confesional nu se poate contribui din resursele statului.

Domnii mei, acăstă este o declarăție în adevără ciudată. Pentru totă populație din monarchie, apartină ele ori cărei confesiuni recunoscute de stat, s'au votat și în casa acăstă, pentru scopurile lor culturale și școlare, sume enorme din visiteria statului, la care contribue și Bucovina cu partea ei. Numai pentru populație greco-orientală, care face aproape patru din cinci pără intregei populații din Bucovina, numai pentru acăstă nu poate să fiă admisibile cheltuieli din resursele statului în scopul infinitării unui institut reclamat de esigențele confesionale și naționale? După bugetul statului de față, după cum am dovedit-o la început... (Neliniște).

Vicepreședintele: Mă rogă de puțină linie, căci nu suntă în stare să înțeleg, dică d-lui orator vorbesc său nu la obiect; noi vorbimă adeca despre legea financiară.

Deputatul Dr. Turcanu (continuând): ... se cheltuesc pe séma scopurilor culturale și școlare evanghelice ale regătelor și țărilor reprezentate în cameră peste o jumătate de milionă din resursele statului, precănd pentru scopurile culturale și școlare gr.-or. ale Bucovinei nu se contribue nici unu creștinu din săculețul statului; din contră fondul religionară gr.-or. din Bucovina — după cum am expusă deja în ședința a 63-a dela 5 Noemvre a. tr. — contribue pentru susținerea instituților ce aparțin statului și țării o sumă de 180,000 fl. la anu, ba acăstă fond vine la timpă de lipsă în ajutorul statului, și consitituțul gr.-or. din Bucovina, în devotamentul său patriotic pentru Preainaltul tronu și pentru patria, pe baza unei hotăriri unanime dela 21 Maiu 1859, a renunță cu aplecare spre jertfa la satisfacerea cerințelor culturale și școlare ale diecesei și a oferit cu cea mai mare plăcere unu milion de florini din fondul religioră gr. or. ală Bucovinei în scrisuri fonciare ale acăstui fond pe séma scopurilor de înarmare și de resboiu, ér la anul 1866 a depusă 100,000 fi. în aceleași scopuri ale statului pe altarul patriei comune, și acăstă ofertă patriotică a fostă aprobată prin Preainaltul autografu ală Majestăței Sale apostolice dela 11 Mai 1859, respective prin rezoluție Preainaltă din 8 Iunie 1866 și consistorului gr. or. din Bucovina și tuturor membrilor consistoriali să adusă la cunoșință specială plăcere Preainaltă pentru credință și aderență loră plină de jertfa către Preainaltul tronu și patria comună.

(Va urma.)

Unu șipetă de durere ală Slovacilor.

(Fine.)

Slovaci numărau, cu totă asupriea maghiară, cu ocasiunea recensământului, 1,800,000 suflete și ei formă populație compactă a nordului și nordvestului Ungariei.

Si aceste 1,800,000 de suflete — în realitate însă numărul loră e mai mare — n'au nici unu singură reprezentantă în dietă, ei nici nu cibeză să încoerce să se parte la alegeri, dică nu voiesc să se espuna pericolului de a fi șicanăți, maltratați, ba chiar alungați cu bajoneta dela urna de alegere!

Aoăstă este multă lăudata libertate maghiară! *Extra Hungariam non est vita!* Sovinismul maghiară năpădesce cu furia în contra naționalităților de dincolo de Leita....

Diarul „Politik” continuă apoi: Cei mai deplânsă din Ungaria suntă însă Slovacii, cari suntă tractați de către Maghiari ca prosoriști, în înțelesul celu mai strânsă ală cuvântului.

Manifestul Slovacilor declară, că partida națională slovacă păstrează față de regele apostolicu ală Ungariei fideliitate neclătită și intimă alipire la străvechia loră patriă maghiară, ea declară că recunosc positiunea de statu a statului ungari, că respectă legile monarhiei. Si nu este nici celu mai micu motivu, să se îndoiescă cineva de adevărul acestor declarații. Cu totă acesea însă, poporul slovac este prigonițu și persecutat de maghiari în modul celu mai neauditu. In totă afacerile loră vădu numai trădarea față de statul maghiar și totă le folosesc pentru nouă persecuție. Reuniunea „Matice”, intemeiată cu mari jertfe, ală cărei scopă a fostă răspândirea culturiei în popor și a literaturii slovace, a fostă desființată în anul 1875 sub pretextul de „propagandă slavă,” ér avea ei, strânsă cu mare muncă, a fostă simplu confiscată și întrebuită pentru scopuri de maghiarisare, cele trei gimnasii slovace au fostă desființate, școala populară slovacă a fostă secestrată, numele localităților slovace au fostă maghiarizate și constituția sinodală a fostă schimbată în favorul Maghiarilor, pentru că să paralizeze pe slovac și pe tărimul bisericesc.

Nu e nici unu păcată, care să nu-lă fi comisă Maghiarul față cu acestu sărmanu popor și celu mai detestabilu întră acăstă este infinitarea de cuiuri de

maghiarisare, în care copii fragedi suntă desnaționalizați cu violență. Până când va mai dura acăstă procedere rușinoasă a Maghiarilor?

Numita făță citează apoi pările unui germanu asupra politicei „naționale” maghiare, și încheie cu cuvintele:

„Durere însă, că nu suntă de locu semne, că Maghiarii să se gădăescă să apuce pe altă cale. Tipetul de durere ală poporului prigonite și mai cu séma ală Slovacilor nu va suna înzadară, căci elu va așa răsunetă în totă locul, unde există unu simță pentru dreptă și dreptate, unu simță pentru umanitate. Ei voră astă simpatii, cari ii voră întări în suferințele loră și le voră nutri speranță, că odată totuși va suna óra eliberării de sub jugul apăsatului de astădă!”

Cunoscutul publicist slovac Hurban Vajansky într'un articul din „Narodny Novine”, de-asmenea se ocupă cu manifestul electorală ală Slovacilor din Ungaria. Etă ce dice:

„Comitetul centrală electorală s'a pronunță și de astă-dată pentru manifestul diu 1884, care a fostă decretată atunci de către adunarea generală a patroșilor slovac. Ei ce e dreptă, l'ar fi putută schimba prin convocarea din totă părțile a bărbătilor de încredere, dăr pentru ce? Raporturile și condițiunile nu numai, că nu s'au ameliorat, ci încă au devenită în totă privințele mai rele. Putemă susține fără temă, că la noi nu poporul alege, ci mai întâi comisiunea de conscriere, ală doilea presidiul electorală. Față de imposibilitatea absolută psihică, că pe cale legală să ajungă la unu mandată, ar fi păcată pentru unu omu cum se cade să-și espuna numele său suspiționilor și injurăturilor, ar fi păcată, să tărescă poporul la urnă, care și-a perdită curățenia ei și astfel în modu mediată să fil causa demoralisări bunului nostru popor. Prin pasivitatea ei, partida slovacă a eliberată ținuturi întregi de murdăria mituirilor, de măncările electorale și de alte escese. Dică nu în altu modu, celu puțină însu-să meritul negativă căntăresce mai multă, decâtă totă vorbirile ce le rostescă în dietă deputațiile din Ungaria nordică.

Pentru unu slovacă are însemnatate numai standardul libertății, numai unu standardă e demnă de jertfa, de străpăte și de agitare electorală, și acesta e standardul unei partide curată slovace, acesta este unu programă națională, unu programă ală poporului. Si dică nu e permisă, să desfășurămă acăstă standardă, atunci de ce să mai părăsimă casele noastre și să mergemă la alegeri, în acăstă timpă de influență. Să ne garanteze, că legea va apăra și programul nostru, că nu vomă sta cu elu în afară de oră ce lege, atunci și noi vomă fi activi în alegeri. Până atunci însă va rămâne pentru noi cuvântul „constitutionalismu” o vorbă gălă și fără nici o însemnatate! Si tacerea își are importanță ei!”

Conferințe literare în Arad.

Invitare. Din Insărcinarea onorifică, ce am primită dela direcționea asociației naționale arădane, subscrise aducem la cunoștință on. publică, că năsucăsușă a staveri unu ciclu de conferințe literare, cu programă variată și destulă de bogată, după cum se vede mai jos.

Totu-odată avemă onoarea a invita la aceste conferințe pe totu Româniul carele are cătușă de puțină bunăvoiță către desvoltarea școalei superioare de fețe române cu internatul din Arad.

Bilete de saisonă se potă procura pe lângă taxa de 3 fl. v. a. dela d. Dr. Georgiu Plopă, secretarul reuniunii fețelor române din Arad și provincie, precum și dela domnele membre ale comitetului reuniunii, său și séra la cassă.

Conferințele se voră fi în aula seminarului diecesanu, săra la 6 ore, în Duminecoare arătate în programă.

Aradă, la sârbătorile nascerei Domnului 1891.

Teodoru Ceonțea. Dr. Petru Pipoșiu.

Dr. Traianu Puticu.

Programa conferințelor literare aranjate de către Asociația națională arădane pentru cultura poporului română:

1) Duminecoare în 24 Ianuarie n. prelege: *Augustinu Hamșea*, despre „religie ca factorul principal de producție”.

2) Duminecoare în 31 Ianuarie n. prelege: *Dr. Petru Pipoșiu*, despre „elementul național în educație”.

3) Duminecoare în 7 Februarie n. prelege: *Teodoru Ceonțea*, despre „pămentul ca predilectu ală forțelor naturei”.

4) Duminecoare în 14 Februarie n. prelege: *Ivanu Petranu*, despre „direcționea poporale în literatura română”.

5) Duminecoare în 21 Februarie n. prelege: *Romulu Nestoru*, despre „femeia, ca factor în civilizația poporului”.

6) Duminecoare în 28 Februarie n. prelege: *Dr. Ioanu Suciu*, „despre George Barițiu ca istoric român modern”.

7) Duminecoare în 6 Martie n. prelege: *Dr. Traianu Puticu*, despre „sfintii părinți ca pedagogi”.

8) Duminecoare în 13 Martie n. prelege: *Dr. Georgiu Plopă*, despre „Libertate”.

DIVERSE.

Inelul de credință. Pentru ce se părtă inelul de credință pe degetul ală patrulea dela mâna stângă și acceptă și inelul de credință în totă țările creștine? Răspunsul la acăstă întrebare e: Inelul de credință nu e alta decâtă semnul sclavagiu și de aceea ilu părtă pe degetul celu mai slabu ca și adă se-i afirme însemnatatea; de aci vine apoi, că la poporele latine lă purtăt numai femeia. După unu scriitor român, purtarea inelului de credință a fostă o datină egipteană, pe care mai târdiu a acceptat-o Grecii și Romanii. Egiptenii cei vechi însă purtau inelul pe degetul ală patrulea dela mâna dreptă. In Germania părtă inelul de credință înainte de cununia pe mâna stângă, ér după cununia pe mâna dreptă. Preotul bisericei grecesci pune miresei inelul pe degetul ală patrulea dela mâna dreptă. In Spania nu pură mare preță pe inelul de credință. Rarei ilu părtă și totdeauna ilu pună pe degetul ală patrulea dela mâna dreptă.

Drăpătatea Șahului Persie. O hoție din cele mai îndrăsnete, repede și surmară pedepsită, a pricinuită o mare emociune la Teheran. Intr'uua din camerele private din palatul lui Nasreddin, alături cu muzeul Șahului, se află unu scaună de aură masivă, impodobită cu pietrii prețiose de unu preță fabulosă. Acum vre-o 16 dile, Șahul intrându în acăstă sală, observă că scaunul era schiopă de unu picioră și că mai multe pietrii lipsau. Hoția se ridică la vr'o miiă de franci. Furiosă de atâtă îndrăsnelă, Șahul chiama pe fiul său Naib-es-Saltană și-i porunci să facă o anchetă și să aresteze pe totu slujbașii palatului. In casu de-a nu se descoperi hoțul totu slujitorii, cari aveau mai dese-or drăguț prin acea sală, să aibă capulă tăiată. După o anchetă fără rezultat, fă hotărăștă ca trei păzitori și doi servitori să fi uciși. Naib-es-Saltană totuși nu se putea hotără să dea morții pe nisice vechi servitori și asupra căror nu se descoperia nici o vină. De aceea amână pedepsa și începă o nouă anchetă. Intre servitorii cercetați ii atrase mai cu séma atenția unu băiat de 16 ani. Turburarea lui, când răspunde la întrebările ce i-le punea, nisice răni prospete ce avea la mână schimbări bănuibile în siguranță. In fine băiatul mărturisi că elu era hoțul și că nu avea nici unu părtășu la acăstă hoție. Sâmbătă trecută, doi călăi, escortați de unu pluton de cavalerie și purtându, unul capul, celălaltă trupul hoțului decapitat, percurgător stradele Teheranului pentru a arăta locuitorilor înspăimântăți cum scia Șahul să pedepsescă pe rău-făcătorii, ce îndrăsneau să se atingă de bunurile lui. (T.4)

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregorius Maloră.

